

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

8 november 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag om uitleg van mevrouw Ria Van Den Heuvel tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over een wervingscampagne van de VDAB voor begeleiders en begeleidsters buitenschoolse kinderopvang

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de omvorming van het vroegere vakantiedomein Zon en Zee tot asielcentrum

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over mogelijke maatregelen om bedrijven te behoeden voor sabotage-acties door kandidaat-werknemers

Vraag om uitleg van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting en tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de terugval van de arbeidsmarkt in Halle-Vilvoorde

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Donderdag 8 november 2001

WAARNEMEND VOORZITTER : De heer André Moreau

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.10 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Ria Van Den Heuvel tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over een wervingscampagne van de VDAB voor begeleiders en begeleidsters buitenschoolse kinderopvang

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Den Heuvel tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over een wervingscampagne van de VDAB voor begeleiders en begeleidsters buitenschoolse kinderopvang.

Mevrouw Van Den Heuvel heeft het woord.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het zal u opgevallen zijn dat mijn vraag dateert van 24 september. Ik heb niet de gelegenheid gehad om ze eerder te stellen. Gelieve me dan ook te verontschuldigen, indien ik enigszins achter de feiten aanhol. Toch vind ik de vraag nog belangrijk, omdat ik graag wil vernemen hoe de minister in de toekomst de opleiding begeleidster buitenschoolse kinderopvang ziet evolueren.

De aanleiding tot deze vraag was een wervingscampagne voor de opleiding tot begeleidster van buitenschoolse kinderopvang van de VDAB die ik in de loop van september in de kranten zag. Mijn vragen betreffen de tewerkstellingskansen van de deelnemers en deelnemsters.

Mijnheer de minister, aan de vooravond van het nieuwe schooljaar had u bekendgemaakt dat er geen nieuwe middelen meer beschikbaar waren voor de financiering van het personeel van nieuwe

projecten van buitenschoolse kinderopvang. Ik heb er geen moeite mee dat standpunt te onderschrijven. De buitenschoolse kinderopvang moet inderdaad verder worden uitgebouwd met werknemers met een volwaardig statuut en niet met een nepstatuut. Kort na de indiening van mijn vraag hield u samen met minister Vogels in Lier een persconferentie naar aanleiding van de dag van de buitenschoolse kinderopvang. Toen hebt u al enkele verklaringen afgelegd.

Mensen die na de genoemde opleiding van de VDAB aan de slag zullen kunnen, zullen bij mijn weten een gesco-statuuut krijgen. Er werken in de sector al 2.037 mensen in een nepstatuut. De VDAB was op dat moment al gestart met de opleidingen. Die zijn nu nog bezig. De opleiding is zo gesitueerd dat de deelnemers in BKO-projecten in hun buurt aan de slag zouden kunnen. Voor velen onder hen was dat een bijkomend argument om deel te nemen. Die BKO-projecten worden echter niet langer erkend, zodat die mensen nog tijdens de opleiding al wisten dat ze niet in hun buurt zouden kunnen worden tewerkgesteld. Dat hoeft op zich geen probleem te zijn, maar het is wel daarvoor dat ze zich hebben geëngageerd.

Er lopen verschillende lijnen doorheen de buitenschoolse kinderopvang, de opleidingen en de statuten. Hoe opportuun is het nog om de opleiding verder te promoten, nu er geen nieuwe projecten meer worden erkend ? Hoeveel mensen zijn er nu in opleiding, en wat zijn hun tewerkstellingsperspectieven nog ? Hoe zult u voorkomen dat de verdere uitbouw van de buitenschoolse kinderopvang in feite stil zal vallen voor het jaar 2001 ? U hebt op dat laatste in feite al geantwoord, maar ik vond het toch belangrijk om het hier nogmaals op te werpen.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, collega's, inderdaad is er sinds de indiening van deze vraag al een en ander gebeurd. Niettemin blijft ze actueel. Ik heb gehoor gevonden in de regering, en er is beslist dat ik samen met minister Vogels zal werken aan een plan voor de buitenschoolse kinderopvang. We zoeken naar een methode om de mensen op volwaardige wijze te honoreren en de buitenschoolse kinderopvang verder uit te bouwen. Er is een extra budget van 40 miljoen frank vrijgekomen, dat me in staat moet stellen om te zorgen voor bijkomend 1.000 plaatsen voor kinderen. Dat zijn de grote lijnen van onze toekomstige politiek.

Zelfs op het ogenblik dat ik mijn signaal gaf, waren er nog aanvragen voor een totaal van 155 fulltime tewerkstellingseenheden. Die zijn intussen goedgekeurd, zodat de VDAB in actie is kunnen treden. Advertenties worden dus door de VDAB gepubliceerd op het ogenblik dat er openstaande betrekkingen zijn en er nieuwe projecten worden goedgekeurd. Het gebeurt niet zomaar. Op 3 oktober 2001 liepen er 9 opleidingen en waren er 134 cursisten voor de begeleiding van buitenschoolse kinderopvang. De opleidingen zijn gekoppeld aan vrije of vrijkomende plaatsen.

Voor de verdere uitbouw werd begonnen met die 1.000 bijkomende opvangplaatsen. Daarna gaan we verder op zoek naar opvangmogelijkheden in scholen en in particuliere instellingen, via versoepelde buitenschoolse kinderopvang, via financiële ondersteuning van lokaal overleg, en via de terbeschikkingstelling van kinderbegeleidsters in voorzieningen. Nieuw zou kunnen zijn dat we de gemeenten bij de uitbouw van hun diensteneconomie stimuleren om projecten voor kinderopvang prioritair te behandelen. We zullen nieuwe mogelijkheden van ondersteuning openstellen.

Ik zal er ook voor zorgen dat invoegafdelingen, die normaal alleen mogelijk zijn in gewone bedrijven, ook bij VZW's en openbare besturen mogelijk worden. Zij zullen dan ook afdelingen kunnen oprichten van minimaal drie personen, waar mensen tewerkgesteld kunnen worden die ten hoogste hoger secundair onderwijs hebben genoten en ten minste een jaar werkloos zijn. Het zal een tewerkstelling met gewone contracten zijn, maar de Vlaamse overheid zal instaan voor een degressieve ondersteuning van het eerste jaar 60 percent, het tweede jaar 40 percent, en het derde jaar 20 percent van de wedde.

Aan hetzelfde systeem wordt gedacht om bepaalde categorieën van activiteiten een bijkomende mini-

male ondersteuning te bieden. Het zijn dan geen nepstatuten meer, maar steun voor gewone tewerkstelling mits voldaan wordt aan criteria met betrekking tot de aangeworven personen.

De voorzitter : Mevrouw Van Den Heuvel heeft het woord.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. U zegt dat er een akkoord is over een verdere uitbouw met 1.000 opvangplaatsen. Daar moeten dan mensen voor worden ingezet om de kinderen te begeleiden. Zullen die mensen nog in het gesco-statuuut worden aangeworven ?

Minister Renaat Landuyt : Dat is uit pure noodzaak, omdat het de goedkoopste werkwijze is. We hebben berekend hoeveel fulltime tewerkstellingseenheden de 1.000 bijkomende plaatsen voor kinderopvang opleveren. Dat getal stemt overeen met de bijkomende kostprijs van 40 miljoen frank.

We hebben de regularisatie niet volledig in de hand, omdat er een bijdrage bij is van de federale overheid langs de sociale zekerheid om. Er zijn onderhandelingen aan de gang om voor de gesco's alsook voor de DAC-ers een vast bedrag naar het gewest te transfereren, zodat we het kunnen omzetten in vaste subsidies, in plaats van tewerkstellingsmaatregelen.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Is die 40 miljoen frank dan de laatste inzet voor nepstatuten in deze sector ?

Minister Renaat Landuyt : Dat is onze optie, maar tot mijn tevredenheid hebben we hiermee toch nog de mogelijkheid om in elk geval bijkomende plaatsen te creëren. We moesten kiezen wat het belangrijkste is, alles blokkeren om te regulariseren, of de dingen praktisch benaderen zodat er veel bijkomende opvangplaatsen komen. Daarbij komt dat er veel kandidaten zijn om dat werk in dat statuut te doen. We hebben gekozen voor de praktische oplossing.

Intussen zoeken we echter naar nieuwe methodes, zoals de techniek van invoegafdelingen in VZW's en gemeenten. Dan kunnen we werken met normale tewerkstelling, terwijl er toch financiële steun kan worden gegeven.

– *De heer Jacques Laverge treedt als voorzitter op.*

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de omvorming van het vroegere vakantiedomein Zon en Zee tot asielcentrum

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Goethem tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de omvorming van het vroegere vakantiedomein Zon en Zee tot asielcentrum

De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, uit verschillende persberichten hebben we vernomen dat Westende als compensatie een kinderspeeldorp krijgt. De eerste vraag die bij mij opkwam, was waarom Westende compensaties krijgt terwijl we, toen het asielcentrum werd ingericht, uit verschillende bronnen vernamen dat het een zegen zou zijn voor de gemeente, een verrijking, enzovoort. Ze krijgen dus een compensatie voor een verrijking van hun stad. Dit terzijde.

De minister wil op de gronden van de voormalige manège een kinderspeeldorp laten bouwen. Dat zou ongeveer 48 miljoen frank kosten. Het zou een all-weatherinfrastructuur moeten worden, zodat het dorp het hele jaar door gebruikt kan worden. Daar heb ik enkele bedenkingen bij. Het hoogseizoen aan de kust duurt immers ten hoogste drie maanden : juni, juli en augustus. In september zitten er vooral jonggepensioneerden.

Ik vraag me ook af wie zal instaan voor de uitbating van dat dorp. Ik veronderstel dat de bouw bekostigd zal worden door de Vlaamse regering, vermits er 48 miljoen frank voor wordt uitgetrokken. Maar wie zal er voor de uitbating instaan ? Wordt het een gewone toeristische attractie ? Zal er een toegangsprijs worden gevraagd ? Zo niet, wie zal er dan opdraaien voor de kosten van het onderhoud ? Zal dat ten eeuwigden dage worden gesubsidieerd, of moet het zelfbedruipend worden ?

Als initiatief van de regering is dit in feite een staatsinstelling. Hebben we hier dan niet te maken met oneerlijke concurrentie met andere projecten

aan de kust van mensen die daar hun brood mee moeten verdienen ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik verwijs de heer Van Goethem naar het verslag van mijn antwoord op de actuele vragen van de heren Loones, Stassen en Verfaillie in de plenaire zitting van 10 oktober 2001. Ik heb toen uitgelegd dat een en ander te maken heeft met een automatisch mechanisme dat past in de toeristische subsidiëring.

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de minister, ik had een uitgebreider antwoord verwacht. Ik herinner me niet dat er is gesproken over uitbating. Mijn vragen over deze drie problemen worden niet beantwoord.

Minister Renaat Landuyt : In het verslag van de zitting van 10 oktober 2001 kunt u lezen dat deze vragen ook toen zijn gesteld, maar dat was voorbarig omdat een en ander nog moest worden besproken en gepland door de partners die het project gestalte geven.

De heer Roland Van Goethem : Anders gesteld : er is een project opgestart zonder dat men weet waar ons dat naartoe zal leiden.

De voorzitter : De vraag is ook gesteld in de plenaire vergadering. Toen heeft men de kans gekregen om te repliceren. Het verbaast me dan ook dat uw vraag als vraag om uitleg hier opnieuw aan bod komt.

Minister Renaat Landuyt : We herinvesteren gerecupereerde gelden in dezelfde site op uitdrukkelijk verzoek van Vlaamse volksvertegenwoordigers zoals de heer Ramoudt en anderen.

Mevrouw Veerle Declercq : Het was voor niet-commissieleden niet echt duidelijk hoe het nu precies met die gelden zit.

De heer Mathieu Boutsen : Is het nu echt zo moeilijk voor de minister om uiteen te zetten hoe de zaken zijn en zullen verlopen ?

Minister Renaat Landuyt : Ik kan op die specifieke vragen niet antwoorden. Het is de bedoeling om met alle partners, en in het bijzonder met de gemeente, een en ander te organiseren. Wel is de be-

Landuyt

slissing genomen om het geld voor dat project te gebruiken. Ik heb dat allemaal uitgelegd. De tickets zijn nog niet gedrukt en op al die andere concrete vragen kan ik nog niet antwoorden. Ik kan niet duidelijker zijn. Als u volgend jaar die informatie nog steeds niet in een reclamefolder hebt gelezen, kunt u uw vragen opnieuw stellen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over mogelijke maatregelen om bedrijven te behoeden voor sabotage-acties door kandidaat-werknemers

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Goethem tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over mogelijke maatregelen om bedrijven te behoeden voor sabotage-acties door kandidaat-werknemers.

De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, we weten allemaal wat er op 11 september is gebeurd. Europa blijft evenmin gespaard van terreurdaden. De voorbije maanden is er wel niets gebeurd, maar het risico is niet onbestaande. Men kan verwachten dat terreurdaden zoals deze in de VS zullen gericht zijn tegen militaire doelwitten. Dat laatste moet men ruim zien, want het Pentagon is niet direct een militair doelwit maar een gebouw van strategisch belang met grote symboolwaarde. Verder zijn economische centra met grote symboolwaarde of strategisch belang bedreigd. Zo was het WTC-complex een symbool van de wereldhandel en tegelijk ook een economisch belangrijk gebouw.

Vlaanderen heeft niet onmiddellijk een gebouw van het belang en de omvang van de WTC-torens. We hebben wel andere gebouwen die in aanmerking komen voor een aanslag, zoals de chemische fabrieken en raffinaderijen aan de Antwerpse haven en de aardgasterminal van Zeebrugge, om nog maar te zwijgen van de kerncentrale van Doel. De gemakkelijkste manier om te saboteren is natuurlijk infiltratie ; daarvoor hoeft men niet eens vliegtuigen te kapen. Iemand kan zich gewoon

laten aanwerven en na enkele maanden, als hij de weg kent, doen wat hij wil. Het risico bestaat dat via gewone interimkantoren maar ook via de VDAB zo'n infiltratiepogingen worden ondernomen. In de VS heeft het FBI een tachtigtal verdachte mensen opgepakt die een licentie hadden aangevraagd om met vrachtwagens met risicomateriaal te rijden. Dat wijst erop dat dergelijke plannen bestaan.

– *De heer André-Emiel Bogaert, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Heeft de minister de VDAB opgedragen extra waakzaam te zijn bij het uitsturen van kandidaat-werknemers naar risicobedrijven ? Zijn er richtlijnen gegeven ? En als dat nog niet is gebeurd, waarom is dat zo ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Op de eerste vraag kan ik 'neen' antwoorden, zodat de tweede vraag zonder voorwerp is. Op de derde vraag kan ik meedelen dat het niet de taak van de VDAB is om terroristen op te sporen. Elke burger heeft wel de taak om misdrijven te melden. Risicobedrijven die openstaande betrekkingen aanbieden, vangen dat probleem zelf op in de toelatingsvoorwaarden. De VDAB probeert daar zo professioneel mogelijk en zonder racistische bijbedoelingen rekening mee te houden.

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Het is triest te moeten vaststellen dat de minister zich evenveel voor de veiligheid van de bedrijven interesseert als voor de toegangstickets voor het kinderdorp.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting en tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de terughal van de arbeidsmarkt in Halle-Vilvoorde

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Vaerenbergh tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Han-

Voorzitter

del en Huisvesting en tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de terugval van de arbeidsmarkt in Halle-Vilvoorde.

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, gisteren hielden we een actualiteitsdebat over het nakende faillissement van Sabena. Dit is ondertussen een feit. Ik diende deze vraag in op 11 oktober. Steunend op de cijfers voor september stelde ik vast dat in een van de performantste regio's van het Vlaamse land de tewerkstelling teloorgaat. Die ontwikkeling in Halle-Vilvoorde zet zich ook in Leuven, maar in mindere mate, door.

Gisteren verklaarde de minister dat er snel maatregelen worden genomen. U had het specifiek over het Sabena-debacle. Is er de laatste 24 uur iets veranderd ? Gisteren vernamen we dat meer dan 2000 ex-werknemers van Sabena in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wonen ; meer dan 2000 in Halle-Vilvoorde en bijna 2000 in het Leuvense. Vlaams-Brabant is de meest getroffen regio. Dat drama komt dus bovenop de algemene neerwaartse trend. Hoe ziet de toestand er vandaag uit ?

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik sluit me graag aan bij de bekommernissen van de heer Van Vaerenbergh. Ik ben wel niet erg gelukkig met de oplossing die is voorgesteld door de Vlaams-Brabantse Kamers voor Handel en Nijverheid. Vorige week hebben we nog met minister Gabriels gediscussieerd over de provinciale strategische cellen. Ik heb de indruk dat tijdens het zomerreces hun oprichting nogal geïmproviseerd is verlopen, op het ogenblik dat de eerste alarmkreten over Opel te horen waren. Minister Gabriels riep toen de strategische cel voor Antwerpen samen. Dit pilootproject is nadien uitgebreid. Hij vroeg om een economisch plan op te stellen, met een concrete inventaris van noden en behoeften. In de cel hebben de minister, de gouverneur, de voorzitters van de GOM en de Kamers en dergelijke zitting.

We maken ons hierover zorgen. Er zijn al zoveel overlegorganen op arrondissementeel of provinciaal vlak. We wachten al twee jaar op de coördinatie van de STC's en de streekplatformen die vrijwel met dezelfde opdracht zijn belast en ook op dezelfde

de wijze zijn samengesteld. In al die overlegorganen komen steeds opnieuw dezelfde mensen opdagen, zij het met andere petjes op het hoofd. Ook de GOM's zijn daarmee bezig. Het bekommert me dat de vakbonden daarvan zijn uitgesloten. Ik had de indruk dat men de bestaande overlegstructuren wat afbouwt, onder het mom van het primaat van de politiek. Maar bij de eerste tekenen van een economische crisis komt men met nieuwe initiatieven. Zolang het goed gaat, zegt men dat de politiek primeert en steken de politici de pluimen op hun hoed, maar als het slechter gaat mogen alle actoren medeverantwoordelijkheid dragen. Ik overdrijf wat, maar het is wel zo.

In antwoord op mijn interpellatie heeft de minister gezegd dat het niet de bedoeling is om de vakbonden uit te sluiten. Hij stelde dat er constructief moet worden overlegd, en dat dit thema hoe dan ook met de vakbonden moet worden besproken. Ik ga niet akkoord met de oplossing. Er zijn al overlegorganen en die mensen ontmoeten elkaar al – zij het in andere omstandigheden. Er zijn daarbij wel degelijk vakbondsafvaardigingen betrokken, en bij de behandeling van dit soort van problemen moeten de werknemers sowieso worden betrokken.

De voorzitter : De heer Laverge heeft het woord.

De heer Jacques Laverge : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik sluit me in grote mate aan bij wat de heer Laurys heeft gezegd. Men moet oppassen met de uitbouw van permanente structuren. Gisteren is daarover veel gepraat. Ik heb gevraagd om in die structuren te snoeien. Ik heb de minister van Economie en de minister van Tewerkstelling gevraagd om eens rond de tafel te gaan zitten. Ze moeten een oplossing zoeken voor de samenhangende problemen van tewerkstelling en economie. Vanuit hun invalshoeken zijn er parallelle structuren uitgebouwd. Daaraan moet worden geredigeerd, want dat is niet efficiënt. Er is nood aan vereenvoudiging en doorzichtigheid. Ik deel de mening van de heer Laurys dat alle actoren een bijdrage kunnen leveren in het samenvoegen van structuren.

De terugval van de economie en de tewerkstelling is niet enkel een probleem van Halle-Vilvoorde. Halle-Vilvoorde heeft nog een relatief geprivilegieerde positie.

Er is blijkbaar nog ruimte voor werkgelegenheid in uw regio. Er zijn regio's die harder zijn getroffen, maar waarover men zich veel minder zorgen maakt. De conjunctuur is op haar retour. Daarte-

Laverge

gen is niet veel te doen. Een aantal psychologische acties zijn misschien mogelijk, maar op de wereld-conjunctuur hebben wij als politici niet veel effect. We kunnen zoeken naar begeleidingsmaatregelen en de billijkheid laten spelen als er problemen zijn.

Gelukkig zijn er niet alleen problemen. Er zijn nog hardwerkende KMO's, die nog altijd werkgelegenheid bieden en vragende partij zijn voor arbeidskrachten. De minister heeft nog een grote lijst vacatures. De vraag is hoe we deze kunnen opvullen, hoe we de vorming kunnen oriënteren en flexibiliteit inbouwen. Structuren, zoals vakbonden en politici, zijn erg stug geworden, dit terwijl de economische evolutie flexibiliteit en snelheid vraagt. Voorwaarde is wel dat het individu wordt gerespecteerd. Deze bezorgdheid is ook de bezorgdheid van het arrondissement Kortrijk-Roeselare, Brugge, Oostende of Tongeren. Het is in de huidige situatie een algemeen voorkomend probleem.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer de voorzitter, ik was niet aanwezig bij de interpellatie gericht aan minister Gabriels. Ik heb dezelfde bedenkingen als de heer Laurys bij de nieuwe structuur die de heer Gabriels in het leven roept. Ik vraag me af of dit een beslissing van de regering is dan wel een initiatief van de minister zelf. In het eerste geval betreur ik het, in het laatste geval is er misschien gemakkelijker op terug te komen.

Dit is geen goede werkwijze. Ik ga akkoord met de aanbeveling dat ministers binnen hun bevoegdheid geregeld met de belangrijke actoren informeel overleg houden. Dat is vanzelfsprekend. Sommige ministers maken hiervan gebruik, andere niet. Er is niets op tegen dat politiek verantwoordelijken van een regio samenkomen om te brainstormen. Het nadeel van zulke informele bijeenkomsten is dat ze niet telegeniek zijn. Het gevaar bestaat zelfs dat ze worden versleten voor canapépolitiek. Voor een aantal politici hebben ze blijkbaar geen waarde. Daarom is men geneigd er een officiële structuur aan te geven. Dan kan er wel over worden gecommuniceerd.

Als initiatieven voor nieuwe structuren door regeringsleden ondergeschikt worden aan het al dan niet aanwezig zijn van communicatiemogelijkheden errond, is dit een slecht voorbeeld van goed bestuur. Het gaat om steeds weer nieuwe structuren waarvan het nut nog moet worden bewezen.

De vakbonden en nog andere organisaties worden uit deze nieuwe structuur uitgesloten. Iedereen wordt dan kwaad. Mensen die er niets te zoeken hebben, komen er soms wel binnengewandeld. Dat werkt eerder contraproductief.

Er bestaan structuren die tot het regionale of sublokale overleg behoren die hun taken niet naar behoren vervullen. Daar heeft men nog steeds geen remedie voor gevonden. Als alles goed gaat, zijn er slechts luxeproblemen op te lossen, maar nu we voor een periode staan dat overleg nodig is en verantwoordelijkheden moeten worden opgenomen, heeft het geen zin elkaar vliegen trachten af te vangen. Goed werkende structuren zijn dan essentieel. Intussen is veel tijd verloren gegaan. De kritiek is niet op bepaalde personen gericht, want de ministers zijn elkaar opgevolgd zonder dat deze structuren beter werkten. Ik treed de heer Laurys, die nochtans niet tot de meerderheid behoort, hier volledig in bij.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Ik ben verheugd met het initiatief van de heer Van Vaerenbergh om de link met gisteren te leggen en zijn vraag te actualiseren. Ik zal de evolutie van de maand oktober in de regio Halle-Vilvoorde beschrijven en de manier van werken om de problematiek aan te pakken. Voor de maand oktober 2001 zijn de werkloosheidscijfers voor de regio Halle-Vilvoorde met 4,86 percent gestegen tegen een Vlaams gemiddelde van 7,1 percent. Samen met de regio Kortrijk-Roeselare zijn de cijfers er het laagst. Het aantal uitkeringsgerechtigden is met 6,3 percent gestegen ten opzichte van het jaar voordien. Het aantal werkzoekenden is reeds met 14,4 percent gestegen, een van de sterkste stijgers. Zonder rekening te houden met het faillissement van Sabena, zijn er in Vilvoorde bedrijven die met afvloeiingen en sluitingen ter sprake kwamen. Ik denk aan Procter en Gamble, Akzo Nobel Coating, VUM, Versatel, KPN, een afdeling van Lernout en Hauspie en City Bird.

Sabena is gisteren realiteit geworden. De effecten van dit faillissement zijn nog niet te overzien. Ik herhaal hier niet wat reeds gedaan is vanuit de VDAB om de mensen zoveel mogelijk te helpen. Vilvoorde en Leuven zijn de zwaarst getroffen plaatsen. Zelfs aan de kust wonen er werknemers van Sabena. In Brugge wonen er 100, Oostende 80. Er zijn daar vacatures die wellicht door kwaliteitspersoneel van Sabena kunnen worden opgevuld, al dan niet mits een korte periode van opleiding.

Landuyt

Ik steun de opmerking van de heer Laverge dat geen structuren zonder meer moeten worden opgericht en dat de bestaande niet moeten worden genegeerd. Ik deel het wantrouwen ten opzichte van nieuwe structuren en zeker ten opzichte van de provinciale strategische cellen. In de Vlaamse regering is hier nog met geen woord over gerept. Als ik naar het Opelverhaal luister, stel ik vast dat de werknemers zijn genegeerd. De werknemers hebben daarom gevraagd de bestaande structuren te gebruiken om een strategische politiek inzake beroepsopleiding op te stellen. Daar heeft collega Laurys gisteren tijdens de plenaire vergadering reeds op gewezen. Er moet met de minister van Economie worden overlegd over de optie om STC's en streekplatforms samen te brengen. Ik had een concreet initiatief genomen om in het zuiden van Vlaanderen twee streekplatforms en een STC samen te brengen. Er was zelfs een concrete datum vastgelegd om hiervan werk te maken. De provinciale strategische cellen vind ik evenmin een goed initiatief. Wellicht kunnen ze beter in reeds bestaande structuren worden ingebed.

De heer Laurys had het reeds spontaan aangekaart, maar de Vlaamse regering heeft ook beslist dat wij het werkgelegenheidspact Halle-Vilvoorde verder moesten ondersteunen. Eigenlijk moet ik dit nog specificeren. Ik heb vandaag contact gehad met de gouverneur van Vlaams-Brabant, ook voorzitter van de GOM, om van het werkgelegenheidspact Halle-Vilvoorde een werkgelegenheidspact Vlaams-Brabant te maken. Ook minister Daems heeft me dat gevraagd. We zullen geen nieuwe structuren creëren, maar vertrekken van de bestaande en die dan uitbreiden. We moeten de lokale actoren ook respecteren. Alle overheden moeten hun verantwoordelijkheid opnemen om de mensen te helpen.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik heb de vraag ingediend op 11 oktober. Toen was het faillissement nog nakende, maar ondertussen heeft de realiteit ons ingehaald. De discussie over de overlegstructuren bewijst dat ze in werkelijkheid niet goed werken. Daar moet iets aan gebeuren.

Minister Renaat Landuyt : Ik wil dat nuanceren in naam van de organisaties. De voornaamste structuren zijn de STC of het streekplatform. Ik stel vast dat een en ander afhangt van plaatselijke personen. Het blijkt moeilijk te zijn om bestaande structuren samen te brengen. Het moet ook gezegd dat ik over de arbeidssituatie in de regio een goede analyse kan maken dankzij de hulp van de STC.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Het hangt inderdaad dikwijls af van plaatselijke betrokkenen. De gouverneur van Vlaams-Brabant bijvoorbeeld neemt een sleutelpositie in. Hij heeft in zijn jaarlijkse toespraak in de provincieraad herhaaldelijk de aandacht gevestigd op een hele reeks problemen in de streek, onder meer op de situatie van Zaventem. Hij kan de bindende kracht zijn om vooruitgang te boeken.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de voorzitter, de heer Van Vaerenbergh heeft gelijk als hij zegt dat de instellingen niet altijd perfect werken. De reden is volgens mij de veranderingsdrift van politici. De instellingen krijgen nooit de kans om op kruissnelheid te komen. De instellingen zijn niet zelden meer bezig met herstructureren dan met de inhoud. Dat geldt bijvoorbeeld ook voor de VDAB. De diensten krijgen niet de kans om met hun core business bezig te zijn.

We hebben vooral behoefte aan een werkgelegenheidscel waarin alle diensten zijn ondergebracht. Ik vond het model van Renovil goed, waarbij er een coördinatie gebeurde van de diensten die aan de werknemers werden aangeboden. Dit kon via een eenloketfunctie.

Als ik pleit voor de aanwezigheid van vakbonden, dan is dat niet uit een behoudende reflex. Indien men constructief wil doorgaan, is het best dat ze meteen worden ingeschakeld. Medeverantwortelijkheid is op termijn altijd positief.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.01 uur.*